

Gondolatok a szerves társadalomról

Pataki Antal

Ez a tanulmány azért jött létre, hogy a világ jelenlegi problémáira gyógyírt kereső embereknek egy lehetséges, alternatív jövőképet vázoljon fel. Nem elég ugyanis a bajokat összeírni és felsorolni, mert ezek megszüntetésére egyetlen mód van csak: mindegyiknek az okát kell megszüntetnünk! Csakis akkor számíthatunk arra, hogy a jelenlegi helyzet nem következhet be újra. Ahhoz, hogy az emberiség sorsa irányt váltson, és ne az 1-2%-a élőködjön a többség értékkeremtő munkáján, a mostanitól teljesen eltérő szempontok alapján kell megszerveznünk a társadalmat, és a társadalom szükségleteit kielégítő gazdaságot is. Munkámban egy olyan világképet szeretnék bemutatni, ami nem emberek által kitalált dogmákon alapszik, hanem a legújabb tudományos eredményeken és igazodik a Világmindenség általunk ismert legalapvetőbb törvényeihez. Ez a világkép azonban nem új ám, hanem egy törekvés arra, hogy szkíta-hun-avar-magyar őseink szabadságfelfogását, közösségszervezési elveit, a megfigyelésen és tapasztalaton alapuló mitikus világképét felélesszük a XXI. században, segítségül hívva a modern technológiát.

Mi az, hogy „szerves társadalom”?

A „szerves társadalom” –ban a „szerves” szó értelmezésére két megközelítési mód is adódik. Az egyik az, amikor a „szerves anyag” tulajdonságaival vetjük össze a szerves társadalom tulajdonságait. Ez a megközelítési mód csak első hallásra tűnik furcsának, de ha kicsit mélyebben értelmezzük a jelenségeket, akkor szinte teljes azonosságot találunk! Tudjuk, hogy az élőlények teste épül fel szerves anyagokból. *Ezek a szerves molekulák sokkal nagyobbak, bonyolultabbak, mint az élettelen tárgyakat alkotó anyagok és ez azért van, mert az élőlények testének olyan magas szervezetségi szinten lévő anyagokból kell állniuk, hogy az mindig képes legyen lehetőséget biztosítani az életjelenségek megnyilvánulására!* Ehhez pedig a testet alkotó anyagoknak, majd az ilyen anyagból álló szerveknek képesnek kell lenniük arra, hogy nagyon összetett kapcsolatok alakulhassanak ki és maradhassanak fent.

Ez a magas szintű szervezetség jellemző a szerves társadalomra is. Maga a társadalom tekinthető egyfajta „virtuális élőlény”-nek is, aminek a részei, vagy a „szervei” úgy vannak összehangolva, hogy maga a szerves társadalom is életjelenségeket mutasson. Tehát a közösség minden kisebb és nagyobb egysége úgy működik, mint pl. az emberi testben a szervek: mindnek megvan a maga egyedi feladata, emellett egy „főlérendelt cél” érdekében, vagyis a test tökéletes működése céljából mindegyik mesterien össze is van hangolva!

A test sejtjei és a szervei úgy járják végig a saját kiteljesedésük útját, hogy közben az első pillanattól az a „főlérendelt cél” vezérli őket, hogy egy őket összetartó és oltalmazó testet hozzanak létre és tartsanak fenn. Ugyanez a helyzet a szerves társadalom esetében is: a szerves társadalom szervei is arra törekednek állandóan, hogy az összehangolt tevékenységükkel egy őket összetartó és oltalmazó államot hozzanak létre és tartsanak fenn. Ahogy egy élőlény esetében is, úgy a szerves társadalom felépítéséhez is tökéletesen össze kell hangolnunk a tevékenységeinket!

A fenti dolog igazságát már az ősi civilizációk idejében is tudták. A Smaragd Táblákból ismerjük a világ egytlényegűségének a törvényét: „amilyen fent, olyan lent”, „amilyen kint, olyan bent”, „amilyen kicsiben, olyan nagyban” stb. Ha egy létezési tartománynak vagy folyamatnak megismerjük a működését, akkor ezen elv alapján már minden másnak is tudjuk a működését! Mivel azonban a léptékek (vagy a mértékek) mások, a dolgok másnak látszanak. A józan paraszti eszünkre és a szívünkre hallgatva azonban újra képesek lehetünk elsajátítani azt a képességünket, hogy felismerjük, hogy melyik dolog vagy folyamat melyik másik léptékű „másával” egytlényegű. Ha erre egyszer „ráérzünk” és megértjük, megtanuljuk, akkor már értjük is a Mindenség működését és mindennel könnyedén elboldogulhatunk.

A fentiek azt jelentik, hogy egy emberi közösség (társadalom) is akkor működik a Mindenség törvényei szerint, ha a részei össze vannak hangolva. Ez az összehangolás a társadalom minden részegységének a kiteljesedését úgy biztosítja, hogy közben a társadalom maga is folyamatosan fejlődik és egyben kiteljesedik.

Bizonyára hallott arról a törvényről is, Kedves Olvasó, hogy „az egész több mint a részek összege”. Ha igaz az, hogy egy test több mint a szerveinek az összessége, akkor az is igaz, hogy egy szerves társadalom is több, mint a részeinek az összege. Egy szerves társadalom esetében vajon mi lehet ez a többlet? Maga az állam „testként” védi, oltalmazza és összetartja a társadalom részeit, és a saját szabályozó lehetőségeivel segíti a részek kiteljesedését is.

Most kell megnéznünk, hogy egy társadalomnak mik a részei, a „szervei”, és itt rögtön a Mindenség egy másik jellegét kell megemlítenünk: minden részekből, pontosabban alkatrészekből, építőelemekből áll, még az emberiség is! Mi az emberiségnek ezeket az egymásra épülő, alapvető és meghatározó, legfontosabb részeit ismertük fel: ember, család, helyi közösség, nemzet, emberiség.

A legalapvetőbb az ember!

A fentiek alapján megfogalmaztuk egy mondatban, hogy szerintünk mi a szerves társadalom:

„Szerves társadalom” az embereknek az a nagyobb csoportja, amelyik az általa lakott létezőben minden élő és élettelen létező kiteljesedésével összhangban szervezi meg és támogatja a közösségei működését, úgy, hogy az minden létező legjavát szolgálja.

A szerves társadalom megteremtése elkerülhetetlen szükségszerűség!

Egy rendszer csak akkor működhet jól, ha minden része is jól működik.

Úgy gondoljuk, hogy ezt elfogadhatjuk alapigazságnak, hiszen elég, ha csak az autónkra gondolunk: ha csak egyetlen picit elromlik, akkor az egész autó is működésképtelenné válhat! A Világmindenség egytlényegűsége miatt, ha ez igaz az autóra, akkor igaz minden másra is.

Ha körbenézünk a Világban, akkor azt láthatjuk, hogy az most nem jól működik. A fentiek alapján ebből arra következtethetünk, hogy valahol valami elromlott. Könnyű a dolgunk, mert csak a hibát kell megkeresnünk és kijavítanunk. Igen ám, de hol és hogyan keressük a hibát? De jó lenne, ha volna egy használati utasításunk!

Valaha volt ám használati utasításunk a földi élettér működtetésére, de elveszítettük azt. Emiatt magunknak kell rájönnünk a „mit”, „miért” és a „hogyan” kérdésekre adandó helyes válaszra. Vannak ugye a vallások, amik a fenti kérdésekre próbálnak választ adni, de hát ahány vallás, annyiféle válasz... Vannak az emberiségen belül nem vallási alapokon szerveződő csoportok is (pl. a pártok is ide tartoznak), de ezek is különféle magyarázatokat adnak mindenre... Aztán van a tudomány, ami más eszközökkel, más területeken, de valójában szintén ezekre a nagy kérdésekre keresi a választ. Azonban a legutóbbi időkig a tudományos eredmények alapján sem volt lehetséges az emberiség helyes működésének a helyreállítása.

Régi idők emberei azt az üzenetet hagyták ránk, hogy eljön majd az emberiség történetében egy olyan kor, amiben a spiritualitás és a tudomány újra egymásra talál, és szerves egységben megadják a helyes választ a nagy kérdéseinkre.

EZ A KOR MEGÉRKEZETT! A TUDOMÁNYNAK EZ AZ ÚJ ÁGA A KVANTUMFIZIKA.

Ez a tudományág az anyagi világnak az atomnál sokkal kisebb részeit vizsgálja. A tudósok itt azt fedezték fel, hogy azok a fizikai törvények, amik az „atom feletti”, vagyis az általunk is ismert, a fizikai érzékszerveinkkel is megtapasztalható világban érvényesek, itt érvényüket veszítik! Sőt, minél kisebb részecskéket vizsgálnak, vagyis „minél lejjebb mennek a nyúl üregébe”, annál elképesztőbb dolgokat fedeznek fel! Eljutottak arra a pontra, amikor már nem is lehet egyértelműen eldönteni, hogy egy részecske anyagi vagy hullám természetű-e (vagyis energia-e).

De ez még mind semmi: döbbenet fedezték fel, hogy egy részecske attól függően energia vagy anyag, hogy az ember megfigyeli-e, vagy sem! Amikor az ember nem figyeli meg, akkor hullám természetű, amikor pedig megfigyeli, akkor egyértelműen anyaggá válik! (A kísérlet leírása a „Mi a csudát tudunk a világról” című film 2. részéből ismerhető meg jól. Ennek a résznek az alcíme: „Le a nyúl üregébe!” Különösen a 34. perc, a 9. másodperctől a 39. perc 11. másodpercig tartó részt ajánljuk a szíves figyelmébe!)

Ez azért nagy jelentőségű tudományos felfedezés, mert az ember valós teremtő erejét bizonyítja! Régi korok tanításai, szellemi mestereinek üzenetei ugyanazt tartalmazzák, ami most a tudomány által is bizonyítást nyert.

Az is fontos felfedezés, hogy az ember másodpercenként 400 milliárd bitnyi információt dolgoz fel, de ebből mindössze 2000 bitnyt tudatosít! Azt is megállapították, hogy azok az információk tudatosulnak, amelyek egybeesnek az adott személy meggyőződéseivel. Ebből az is következik, hogy annak a szabályrendszernek, ami szerint az ember él, nagyon nagy jelentősége és hatása van arra, hogy az adott emberben mely információk tudatosulnak, és ebből kifolyólag a döntéseivel milyen valóság megteremtéséhez járul házzá! Kimondhatjuk, hogy emiatt az erkölcsnek és a hitnek (vagyis a világról magunkban kialakított képnek!) valóságteremtő ereje van, merthogy alapvetően ez a beérkező információk szűrője. *Azzal, hogy az ember felfedezte, hogy ő maga és a Forrás egylényegű és egymástól elválaszthatatlanok, rá kell, hogy ébredjen a saját felelősségére!* Minden embernek hatalmas felelőssége van abban, hogy milyen értékrend szerint éli az életét és hozza meg a döntéseit!

Kijelenthetjük, hogy minden földi hatalom az ember döntéseiből fakad!

Ebből az következik, hogy csakis az a társadalmi berendezkedés felel meg a Mindenség természetes rendjének, amelyikben a döntési jog ott van, ahol a döntési helyzet felmerül. Minden döntési helyzetben garantáltan azt a megoldást kell választanunk, ami minden létező legjavát szolgálja, ugyanis a körülöttünk lévő világban mindenhol azt látjuk, hogy minden élő és élettelen létező, vagy folyamat szükségszerűen végigjárja a maga kiteljesedési folyamatát.

Az embernek nem csak tudomásul kell vennie ezt, hanem minden döntésével támogatnia is kell! Az embernek és minden közösségének bele kell illeszkednie a Világmindenség felépítésének és működésének a szerves egységébe! Igaz, szabad akaratunkból azt is megtehetjük, hogy nem így, hanem ezzel ellentétesen cselekszünk, de abban az esetben a Világmindenség „immunrendszere” „idegen testként” azonosít be minket, és előbb-utóbb, de mindenképpen hosszas szenvedés után „kilökődünk”.

Hogyan működik a szerves társadalom? (szellemi szintről kiinduló értelmezés)

A Smaragd Táblák tanításai szerint pont úgy, mint például az emberi test.

Ahogy az emberi test belső szervei a saját egyedi fejlődésüket az őket összetartó és védelmező test szükségleteihez igazítják, ugyanúgy az emberi társadalom részegységei, az ember, a család, a települési, a járási és a megyei közösségek is a saját életüket és a fejlődésüket úgy kell, hogy irányítsák, hogy az összehangolt működésük egy róluk gondoskodó államot teremtsen meg.

Ahogy a sejtek és a szervek fejlődése és a működése (itt most nem részletezendő módon) egy közös cél elérése érdekében össze van hangolva, vagyis egységes „iránymutatás” alapján működnek, ugyanúgy, az oltalmazó állam megvalósítása céljából az emberi társadalomnak is egységes iránymutatás alapján kell működnie a saját, és minden részének a kiteljesedése céljából.

Ehhez egy szabályrendszerre van szükség, amit az emberi társadalom esetében jogrendnek nevezünk. (Elképzelhetőnek tartjuk, hogy akkor, ha majd a Föld minden államának az emberei közösségei szerves társadalomként működnek, és újra megnyilvánul az Aranykor, majd írott jogra sem lesz szükség.)

Az emberi testben van egy védelmi rendszer, ami a közös céltől eltérni szándékozó sejteket (pl. a rákos sejteket) kiiktatja abból a célból, hogy azok a működésükkel ne veszélyeztessék az összes többi sejt és szerv létezését azzal, hogy a „rendszeridegen” működésük megzavarja a test működését, majd megsemmisítse azt. Ezek alapján szerintünk a szerves társadalom jogrendjében is lennie kell egy olyan védelmi rendszernek, ami meggátolja azt, hogy olyan emberek, vagy csoportok hozhassanak a többi emberre is hatással lévő döntéseket, amik az adott társadalom közös érdekeitől, vagy az értékrendjétől eltérnek.

Úgy véljük, most már külön magyarázat nélkül is látható, hogy a szerves társadalomban a döntések meghozatalában, majd a végrehajtásában miért nem lehetnek jelen a csoportérdekeket képviselő politikai és választási pártok, a vallási dogmák alapján működő egyházak, vagy az eltérő értékrend szerint élő más nemzetek képviselői. Talán a vallásokról és az egyházakról kell még pár mondatot ejtenünk. Jelenleg nincs tudomásunk olyan vallásról, ami a világ működéséről és az ember szerepéről a teljesen valós információkat közvetítené az

emberekhez. Szinte mindegyik a tudás helyett egy olyan szabályrendszert, értékrendet közvetít, ami az „őstudás” szándékosan meghamisított, vagy „lebutított” változata. Emiatt a vallások hívei is téves információk alapján hozzák meg a döntéseiket. Ugyanez a helyzet a pártideológiákkal is. Pl. a materializmus eszmerendszere is tulajdonképpen egyfajta vallásnak tekinthető, hiszen tudományos bizonyítékok nem támasztják alá az igazságát.

El kell érniünk, hogy a hitrendszerek és a dogmák helyébe újra a teljes tudás kerüljön!

Mi a szerves társadalom működtetését a kettős vezetés elve alapján tartjuk megvalósíthatónak, ahol az irányítás és a vezetés szerves egységében történik a döntés és a végrehajtás.

Úgy gondoljuk, hogy a döntések meghozatala előtt minden létező érdekét figyelembe kell venni, és meg kell találni azt a megoldást, ami minden létező legjavát szolgálja. Így tehát a döntések meghozatala előtt az irányításnak van elsődleges szerepe, de a végrehajtás képviselői is jelen vannak és „figyelnek”, hogy olyan döntés szülessen meg, ami az adott társadalom értékrendje szerint végre is hajtható.

A döntés meghozatala után a vezetésé lesz a főszerep, megszervezi és lebonyolítja a döntés végrehajtását, de kis mértékben itt is jelen van az irányítás, és felügyeli, hogy a végrehajtás során minden részcselekedet az iránymutatásnak megfelelően történik-e.

Szerintünk a szerves társadalom működtetéséhez ez a megfelelő iránymutatás: *minden döntési helyzetben azt a megoldást kell választani, ami minden létező legjavát szolgálja.*

Véleményünk szerint ezt a szellemi iránymutatást úgy lehetséges átültetni a gyakorlatba, hogy Alkotmányban megfogalmazzuk, hogy Magyarország közössége a szerves társadalom elvei szerinti működik. Ennek a végrehajtására irányelveket adna az Alkotmányt értelmező Alaptörvény, majd az összes többi, alacsonyabb szintű jogszabály a megvalósítást, vagyis a cselekvések összehangolását segítené. Semmilyen alacsonyabb szintű jogszabály nem szabályozhatja a hatalommegosztást és a hatalomgyakorlást, csak a működést. Véleményünk szerint valahogy így kellene felépülnie az alulról építkező szerves társadalom jogrendjének.

Az alulról építkező szerves társadalom gyakorlati megteremtése pedig azzal kezdődik, hogy minél több ember meghozza azt a döntését, hogy ezen túl döntési helyzetben mindig azt a megoldást választja, ami minden létező legjavát szolgálja, vagyis az Iránymutatást beépíti a saját életébe!

Itt lépünk át az irányítás „felségterületéről” a „vezetés” felségterületére, amit a következő írásban ismertetünk.

Hogyan működik a szerves társadalom? (gyakorlati oldalról történő megközelítés)

Ahogy az emberi test szervei a megjelenésük pillanatától kezdve olyan fejlődési utat járnak be, aminek során kiteljesednek, és közben folyamatosan támogatják a test működését, ugyanúgy a szerves társadalom alkotóelemei, az emberek és a közösségeik is folyamatosan kiteljesednek, miközben működtetik az őket magában foglaló és óvó állományt.

Mielőtt ezt részletesebben kifejtjük, azt is tisztáznunk kell, hogy a szerves társadalom a gyakorlati működése során szerintünk térben és időben is szervesen illeszkedik mindenhez a Világmindenségben.

A térbeli illeszkedést az jelenti, hogy a közösség az igényeinek a kielégítését annak a területnek a lehetőségeihez köti, ahol él, mert ez biztosítja a teljes körű és szerves önellátást.

Az időbeni illeszkedést pedig az jelenti, hogy az adott közösség a megelőző korok embereinek az adott területre jellemző hagyományait tiszteli és továbbviszi, mert ezekben gyűlik össze az a tudás és tapasztalat, amelyek alapján az adott terület könnyen élhetővé és működtethetővé válik. A jelen a múltból épül fel, a jövőt pedig a jelenben álmodjuk. Az, hogy mit és hogyan teszünk, kihat a jövőnk milyenségére, hiszen a jövőnk a jelenben végzett cselekedeteinkkel **alapozzuk meg**.

A szerves társadalom gazdasága azzal védi magát és az őt működtető közösséget, hogy lehetetlenné teszi idegen érdekek érvényesülését a helyi közösség életében, a helyi közösség érdekeinek a rovására. Ezt úgy valósítja meg, hogy a szerves társadalom gazdasága a teljes önellátással rendelkező települések összehangolt hálózatából épül fel. A gazdaság fő feladata az, hogy az emberek valós igényeit kielégítse, első sorban helyi alapanyagokból és helyi munkaerővel. (Nem feladata a profittermelés, mert ilyen nincs a szerves társadalomban! A profit mindig egy szűk emberi csoport érdeke, és nem a Világmindenségé.)

Abból a célból, hogy minden ember a társadalom szerves tagjává válhasson, az oktatás és a nevelés legfontosabb célja az, hogy minden fiatal felismerje a küldetését, hogy mi az, amivel a legjobban hozzá tud járulni a társadalom fejlődéséhez és a kiteljesedéséhez. Az oktatás legfontosabb feladata így tehát az, hogy átadja azt a tudást minden fiatalnak, hogy hogyan működik a világ, és mi benne az ember (és a személy) szerepe. Ezért az ismereteket lelki-szemléleti- és tudományos összhangban kell átadni, hogy az oktatásban résztvevők érezzék is az információkban meglévő összhangot és azok igazságát. A nevelés pedig arra irányul, hogy az életben előforduló bármilyen helyzetben hogyan kell méltósággal és határozottan olyan döntéseket hozni, amelyekben megjelenik minden létező élő és nem élő teremtmény elfogadása és tisztelete.

A kereskedelemnek vissza kell térnie az eredeti feladatához, amikor is az emberek valós igényeihez közvetíti a terméket (és nem gerjeszt profitszerzési céllal létrehozott keresletet). A pénznek újra az általános egyenértékes funkcióját kell betöltenie, tehát nem lehet árucikk. A fedezetét annak az árunak vagy szolgáltatásnak az értéke adja, aminek a cseréjét éppen közvetíti.

A szerves társadalomban az egészségmegőrzés a hagyományos, természet közeli eljárásokat részesíti előnyben, és az a fő feladata, hogy mindenki olyan állapotban éljen, hogy örömteli módon, kiegyensúlyozottan tudjon döntéseket hozni minden élethelyzetben. Ilyen állapotban sokkal könnyebb megtalálni azt a megoldást, ami minden létező legjavát szolgálja.

A személyes egészség helyreállítása és megtartása alapvetően befolyásolja az adott személy egyéni szabadságának a mértékét! A magas fokú személyes szabadság lehetősége nélkül nem lehetséges magas fokú szabadsággal rendelkező társadalmat létrehozni és működtetni, emiatt a személyes egészség a közösség érdeke is!

Mivel a szerves társadalomban már a döntések meghozatala előtt össze van hangolva minden részérdek, és ebből kifolyólag olyan döntések születnek, amik minden létező legjavát szolgálják, ráadásul a döntések ott születnek meg, ahol a döntési helyzet felmerül, a szerves társadalom állama nagyon egyszerűen és takarékosan működik. Nincs szükség utólagos kiigazításokra, nincs szükség szakszervezetekre, egyéb érdekvédelmi szervezetekre vagy szövetségekre sem, vagy nincs szükség külön természetvédelemre sem, hiszen minden érdeket már a döntések meghozatal előtt figyelembe vesszük.

Hogyan valósíthatjuk meg a szerves társadalmat?

Ha már tisztában vagyunk azzal, hogy mit jelent ez a fogalom, és tudjuk azt is, hogyan kellene működnie, akkor már „csak” az szükséges, hogy minél többen meghozzuk a döntést, hogy „összerakjuk” és ezzel működésbe lendítsük a szerves társadalmat. Értelmetlen arra várnunk, hogy majd csak megvalósul valahogy, és arra is, hogy majd akkor csináljuk, amikor „megfelelőek lesznek a körülmények”. A körülmények mindig a kérlelhetetlen meggyőződés erejével kinyilvánított szándékainkhoz igazodnak, ez kozmikus törvény! Ha mindezt nagyon sokan, összehangoltan tesszük, akkor még nagyobb kérlelhetetlenséggel valósul meg.

A fentiekre való tekintettel első lépésként mi azt tartjuk a legfontosabbnak, hogy minél hamarabb és minél több emberhez jusson el az az információ, hogy a mostanihoz képest teljesen más szempontok alapján is meg lehet szervezni a gazdaságot és a társadalmat. Szükséges az egyéni és a kollektív tudatalattinkban elhelyeznünk egy pozitív „jövő emléket”! Elkerülhetetlen, hogy minél több ember meghozza azt a döntést, hogy ezután szerves társadalomban AKAR élni. Itt kezdődik az új világ megteremtése a szellemi szinten.

Úgy gondoljuk, hogy miután valaki megismeri a szerves társadalom működési elvét, és szeretne olyan módon élni, meg kell hoznia egy nagy horderejű döntést: *„eldöntöttem, hogy mostantól minden döntési helyzetben azt a megoldást választom, ami minden létező legjavát szolgálja”*. Itt kezdődik az új világ megteremtése a fizikai szinten.

Természetesen, ez a hétköznapiak során teljesen új szemléletet, új hozzáállást igényel, ezért kicsi az esélye annak, hogy rögtön képesek leszünk kiválasztani a legtökéletesebb megoldást a döntési helyzetekben. De elszántan törekednünk kell rá, szerintünk bizonyos gyakorlat megszerzése után ez is készség szintre emelhető.

Ha már elég sokan meghoztuk a fenti döntést, felmerül a kérdés, hogy hogyan lehet összehangolni a cselekedeteinket abból a célból, hogy az általunk vágyott helyzet, vagyis a szerves társadalom megvalósuljon? Szerintünk ehhez szükséges egy írott szabályrendszer is, ami segít eligazodni a közös utunk során.

Útkeresésem során megismerkedtem **dr. Halász József munkásságával**. Ő az elmúlt bő 15 év során teljesen más kiinduló pontból, őseink életének, hagyományainak és a magyarság több ezer éves történetének a tanulmányozásából jutott el arra a felismerésre, hogy csakis egy olyan társadalom illeszkedik a Mindenség normális működéséhez, ahol az ember van a középpontban, és ahol minden ember felelős minden döntéséért és azért, hogy cselekedeteivel az összhangot fenntartsa.

Munkássága során tökéletesen leírta a szerves társadalom minden jellemzőjét, feladatát és működését, bár egyszer sem használja a „szerves társadalom” kifejezést.

A szabad akarat és az összehangolt cselekvés szerves egységéről

A címben szereplő két fogalom akár összeegyeztethetetlennek is tűnhet, hiszen az „összehangolt cselekvés” azt is sugallhatja, hogy a benne részt vevő személyek nem rendelkezhetnek a szabad akaratukkal. Ez az ellentmondás azonban csak felszínes megközelítésben tűnik annak.

A következő néhány bekezdésben leírtakat nem lehet bizonyítani, ezek a világról, a világ működéséről és benne az ember szerepéről kialakult MEGGYŐZŐDÉS fogalomkörébe tartoznak. Ez a személyes kiindulási alap azonban meghatározza azt, hogy mit, miért és hogyan cselekszünk, és azt is, hogy a hozzánk eljutó új információkat miként értékeljük.

Az alábbi információk részben vagy egyben, vagy nagyon hasonló módon megtalálhatók az ősi civilizációk világképében, pl. az ausztrál bennszülöttek még a földrész gyarmatosításakor is eszerint éltek.

A Mindenségben minden teremtmény szabad akaratral rendelkezik, éppen ez biztosítja azt, hogy az önként vállalt tapasztalásukkal információkat szerezzenek annak a közegnek a működéséről, amiben élnek, léteznek. Úgy gondoljuk, hogy maga a Forrás nem képes arra, hogy a maga TELJESSÉGÉVEL jelen legyen a nála szükségszerűen korlátozottabb, „szűkebb”, vagy alacsonyabb rezgésszintű tartományokban. Abból a célból, hogy megtapasztalja a teremtett világnak a tőle rezgésszintben „távolabb” lévő tartományait, „felderítőket”, egyben „kormányzókat” kell küldenie oda. Ilyen felderítőnek és egyben kormányzónak gondolhatjuk az embert.

A fenti állítást is a Világmindenség egylényegűsége igazolhatja: ha igaz az, hogy pl. egy hadsereg felderítőket küld arra a területre, ahová a teljes lehetőségeivel nem képes eljutni, akkor igaz ez arra is, hogy a Forrás is felderítőket küld arra a területre, ahol a teljes lehetőségeivel nem tud megjelenni. Ahogyan egy katonai felderítő tájékoztatja egy kapcsolati rendszeren keresztül az általa tapasztaltokról az őt küldő közösséget, aki információt kíván szerezni általa a megvizsgálandó területről, ugyanúgy, az ember is tájékoztatja egy kapcsolati rendszeren keresztül a Forrást, aki küldte őt, és aki információkat szeretne kapni a megvizsgálandó területről (ami a mi esetünkben a fizikai sík vagy harmadik dimenzió).

Az ember olyan értelemben a Forrás (Teremtő) szerves része, hogy – pontosan meg nem magyarázható módon – az életünkben megtapasztalt dolgokról, az életünkben meghozott döntéseink következményeiről, a következmények által átélt érzéseinkről visszajelzést küldjünk a Forrásnak, ugyanakkor egy belső kódunk azt is tartalmazza, hogy a döntési helyzetekben igazából mi volna a helyes cselekedet. Minden ember állandóan közvetlen spirituális kapcsolatban van a Forrással, ez teszi lehetővé, hogy a Forrás minden képességét céltudatos belső munkával, „emelkedéssel”, „rezgésszint növeléssel” elérhesse. Az „eszközök raktárához” eredendően hozzáférésünk van, de előbb meg kell szereznünk annak a polcnak az „elérési kódját”, ahol az az eszköz van, amit használni szeretnénk. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a magasabb polcokon elhelyezkedő eszközökhöz fel kell másznunk egy létrán. Az „elérési kód” megszerzésére irányul az ember belső, lelki munkája, ami nem mást jelent, mint felmászni ezen a képzeletbeli létrán.

Csakhogyan erről emberként létezve elfeledkezünk! Ez azért van, hogy a saját emberi tapasztalataink alapján, belülről, az átélt érzéseink alapján jöjjünk rá arra, hogy mi a helyes döntés és a helyes út, és ezekkel a tapasztalatokkal fejlődünk is. Persze, vannak elhelyezve „útjelzők” arra, hogy jól tájékozódhassunk a Földön az utunk során, és jól végezhessük a

„kormányzói” munkánkat. (Egy ilyen útjelző vagy segédanyag számunkra pl. a dr. Halász József által felismert ősi sumér Parallel Biblia.)

Mivel születésünk után – a mai nyugati civilizációban különösen! – tökéletesen megfeledkezünk a feladatunkról és a létezésünk céljáról, spirituális értelemben céltalanul és értetlenül bolyongunk a földi világban. Elvesztettük az iránymutatást. Össze-vissza hozunk döntéseket, és kiestünk az élet áramlásából, ennek következtében káoszt teremtettünk. És még ez is belefér a szabad akaratba!

Teljes mértékben a szabad akaratunkból dönthetjük el, hogy milyen értékrend szerint hozzuk meg a döntéseinket, csak hogy abban az esetben, ha nem az Forrás „használati utasítása”, vagy iránymutatása szerint működtetjük az alkotását, vagyis a földi világot, akkor azt el fogjuk rontani! Ezt a Mindenség egylényegűsége miatt kell elfogadnunk, ugyanis, ha pl. egy hűtőszekrényt nem az alkotójának az iránymutatása (a használati utasítása) szerint használunk, hanem pl. állandóan nyitott ajtó mellett egy gyertyát égetünk benne, miközben a hűtőrendszere teljes kapacitással működik, akkor az a berendezés nem fog hűtőszekrényként működni, és hamar tönkre is megy. Szükségszerűen ez történik a földi létezési tartománnyal is, ha nem az alkotója használati utasítása szerint működtetjük.

Ha ezt felismertük, és rájöttünk arra, hogy eddig „szakszerűtlenül” jártunk el, a szabad akaratunkból akár még továbbra is cselekedhetünk úgy, mint eddig, viszont akkor tudnunk kell, hogy ennek az lesz a következménye, hogy megkeserítjük az életünket és szélsőséges esetben a Föld immunrendszere, mint valami kórokozót, semlegesít minket. Ez azonban nem a Forrás (Teremtő) büntetése, hanem a romboló tevékenységünk szükségszerű következménye!

De a szabad akaratunkból dönthetünk úgy is, hogy lemondunk a szabad akaratunk öncélú megéléséről, és a földi környezet minden teremtménye számára összehangolt cselekvésünkkel biztosítjuk és fenntartjuk a folyamatos kiteljesedésük feltételeit! Ha így cselekszünk, akkor első ránézésre mintha korlátoznánk a szabad akaratunk megélését, de ekkor egy „csoda” történik: már rövid idő után is azt tapasztalhatjuk majd, hogy a körülmények olyan kedvező irányba mozdulnak el, hogy a felbukkanó nagyszámú kedvező lehetőség valahogy mégiscsak megnöveli a személyes szabadságunk mértékét!

Amilyen az „Adjon Isten”, olyan a „Fogadj Isten”.

Ki mint veti ágát, úgy alussza álmát.

Ki mint vet, úgy arat.

Kétszer kap az, aki egyszer ad.

Végre vegyük komolyan ezeket az ősi bölcsességeket közvetítő útmutatásokat!

II. Út a szerves társadalom felé

A szerves társadalom elképzelt működése és felépítése (felépítés és működés)

Az alábbi modellt dr. Halász József munkássága alapján állítottuk össze. Jelenleg nem ismerünk ennél jobb modellt, ezért egy közös gondolkodás kiinduló alapja, vagy

gondolatébresztő lehet... Szerintünk tehát valahogyan így működik majd a szerves társadalom:

A szerves társadalomban a gazdaság a teljes önellátással rendelkező települések összehangolt hálózatából áll. Ez az alulról épülő összehangolt hálózat jelenti Magyarország függetlenségének a gazdasági alapját.

Minden gazdasági és politikai kérdésben a döntési jognak ott kell lennie, ahol a döntési helyzet felmerül, hiszen e nélkül csak üres szó lenne az „alulról építkezés”. Alapvető szempont, hogy nem a pénz érdeke, hanem az emberi közösség érdeke van a középpontban.

A legfontosabb cél az összhang megőrzése a közösség igényei és annak a területnek a lehetőségei között, ahol a közösség él. Az a cél, hogy kizárjuk azokat a lehetőségeket, amik a globalizmus létalapját jelentik. *A globalizmus nem más, mint idegen érdekek érvényesülése egy közösség életterében a helyi közösség érdekeinek a rovására.*

A település átszervezése szerintünk valahogy úgy kezdődhet majd, hogy jó néhány embernek meg kell ismernie a szerves társadalom működési elvét, el kell mondania a településen élő többi embernek, aztán a többségüknek meg kell hozniuk a döntést, hogy ezentúl így szeretnék élni. Ha ez nincs, akkor nem beszélhetünk alulról építkezésről...

Úgy gondoljuk, hogy ha ezen túl vagyunk, akkor a településen élők egy csoportjának össze kell írnia a településen élők szükségleteiből származó igényeit (családokra vetítve), majd össze kell írniuk a terület adottságaiból származó lehetőségeket. Az adott településen tervet kell készíteni a következő gazdasági évre abból a célból, hogy igény ne maradjon kielégítetlenül és túltermelés se legyen semmiből. Ha valaminek az előállítására nincs lehetőség az adott településen, akkor meg kell nézni, hogy a legközelebb hol van ebből a valamiből többlet lehetőség, és szerződést kell kötni annak a megtermelésére. A tervezés során azt is meg kell nézni, hogy a saját településen miből van a helyi igényeknél nagyobb lehetőség, ezekből tervszerűen többletet kell előállítani, hogy legyen cserealap. Ez így működik felmenő rendszerben. Ez az összehangoló munka lehet például a Nemzeti Bank egyik legfontosabb feladata, a másik a forint kibocsátása az értékcsere lebonyolítására. A forint fedezete pont az az érték lehetne, aminek a cseréjét közvetíti, így lehet a legegyszerűbben garantálni a nemzeti fizetőeszköz való értékét.

A szerves társadalomban az éves költségvetés természetesen az egyensúlyra épül, ezért nem lehet „mínuszos”. Külföldi hitelről sem lehet szó, mert az a függetlenség megszűnését jelentené, amiből a szabadság elvesztése következne. Mivel minden érték a magyar érdeket szolgálja, a megtermelt éves nemzeti vagyongyarapodás teljes mértékben itt maradna, az állam pedig nagyon olcsón működne, amit a lentebb ismertető választási rendszer is támogat majd. Így nem keletkezne újabb külföldi adósság. Ez pedig lehetőséget biztosít majd a bőség és a közszabadság megteremtésére.

A települési szint fölötti egységek (járás, megye, ország) csakis összehangoló munkát végeznének, így nem lehetne önálló céljuk, önálló érdekük sem, ezért adót sem szedhetne önálló célokra az állam. A magasabb szintek összehangolásához szükséges erőforrást az biztosítaná, hogy minden településen mindenből a helyi igényeknél (dr. Halász József szerint) 10%-kal többlet kellene előállítani. Az önellátás természetesen teljes körű, a település maga teremti majd meg az oktatás, a nyugdíjak, a közrend fenntartásának, az egészségügynek a

forrásait is, és az ott lakó fiatalok közül maga neveli ki legalább az orvost, a lélekmunkásokat és a tanítót. Ez hihetetlennek tűnik most, de gondoljunk arra, hogy az állam nem von majd el semmit: nem lesz ÁFA, SZJA, semmi! Éppen azért, mert nem lesz sem belső, sem külföldi elvonás, valóban minden érték a helyi érdekeket szolgálhatja majd! Ez teszi lehetővé, hogy a szerves társadalom minden tagja részére ingyenesen biztosítja a legalapvetőbb létszükségletek kielégítését, így a jó minőségű élelmiszereket, a létfenntartáshoz szükséges energiát, az oktatást az első diplomáig stb. Persze, ez nem adomány lenne, hanem ez azért jár majd, mert mindenki hozzájárul a munkájával a nemzeti vagyon növekedéséhez, és ennek egy része természetbeni járandóság. (Erre most is meg lenne a fedezet, ha nem történe évente kb. 7500 milliárd forintnyi érték kivonás a globalizmus csatornáin keresztül.)

Ahhoz, hogy közszabadságban éljünk, vagyis olyan módon, hogy a jogok és kötelezettségek tekintetében mindenki egyenlő legyen, olyan képviseleti rendszert kell majd működtetnünk, amiben olyan döntések születhetnek, amik „minden létező legjavát szolgálják”.

A szerves társadalom választási rendszere például így működhetne: vegyünk alapul egy települést, ahol mondjuk 50 fős a képviselő testület. Ezt az 50 képviselői mandátumot osszuk 2 részre azért, hogy a település területe és a településen élő társadalmi csoportok részérdekei is képviselve legyenek már a döntések meghozatala előtt. Ez után a település területét 25 részre osztjuk, mindegyik részterületen az ott élő emberek választási csoportot alkotnak (lesz tehát 25 területi választói csoport), és kiválasztják maguk közül azt, akit a legalkalmasabbnak tartanak a választási csoportjuk érdekeinek a képviselésére. Nyílt szavazással választják meg, és vele írásbeli szerződést kötnek, hogy mivel bízták meg és ő mit vállalt. A képviselő testületbe a másik 25 főt úgy választhatnánk meg, hogy összeírjuk a településen élőket társadalmi csoportok szerint, pl. lenne az egészségügyben dolgozók csoportja, a tanulók csoportja, a kereskedelemben dolgozók csoportja, az iparban dolgozók csoportja, a nyugdíjasok csoportja, stb. Ezek a csoportok is nyílt szavazással választanak ki majd maguk közül azt a személyt, akit a legalkalmasabbnak tartanak a csoport érdekei képviselésére, és vele szintén írásbeli szerződést kötnek.

Így már a döntések meghozatala előtt a település minden területének és minden társadalmi csoportjának a részérdekeit össze lehetne hangolni, így születhetnek meg olyan döntések, amik minden létező legjavát szolgálják. Természetesen, ha valaki nem úgy végzi a képviselői munkát, ahogy a csoport érdeke megkívánja, illetve a szerves társadalom működési elvével vagy a jogrendjével ellentétesen cselekszik, akkor mindenkinek joga és kötelessége lesz majd fellépni ellene, és a képviselőt vissza KELL hívni!

Számunkra az lenne a természetes, ha minden képviselő anyagi ellenszolgáltatás nélkül, szolgálatból végezné majd a képviselői munkáját. A képviselői megbízás addig szólna, amíg a csoport más személyt nem választ, nincsenek választási ciklusok. Ha a képviselő mindig jó döntéseket hoz, akár élete végéig is bírhatja majd a választói bizalmát, és képviselő maradhat. Ez egyébként azért is jó lenne, mert így rutint szerezhetne a legjobb döntések kiválasztásában, és nem kellene majd ezt négy évenként mindig új embernek megtanulnia.

Ez a döntési rendszer azt eredményezheti majd, hogy nagyon olcsón működtethető államot hozhatunk létre, mert nem lesz majd szükség rossz döntések utólagos javíthatására, amit most pl. szakszervezetek, környezetvédelmi csoportok, érdekvédelmi szervezetek stb. végeznek. Azért nem lesz ezekre szükség, mert már a döntés meghozatala előtt összehangolunk majd minden részérdeket. Ha pedig már ekkor összehangolunk minden rész- (vagy csoport-)érdeket, akkor a döntés „minden létező legjavát szolgálja”. Ennek az lesz a következménye,

hogy az emberben helyreáll, majd folyamatosan fennmarad az összhang, emiatt sokkal kevesebb oka lesz még a betegségeknek is.

Így tehát nem csak egyszerű, hanem olcsó is lesz az állam.

Hol vagyunk most?

Ahhoz, hogy tudjuk, hogy a célunk elérése irányába merre induljunk el, előbb pontosan meg kell állapítanunk, hogy most, hol vagyunk. A kiindulási pontot és a célt összekötve ki tudjuk választani a legoptimálisabb útvonalat. Pont úgy, ahogyan a GPS készülék is működik! (Ugye, milyen egyszerű minden, ha tudjuk, hogy a Mindenség „egylényegű”?)

Szerintünk most az alábbi a helyzet, vagyis „itt vagyunk most”:

(Az itt közölt megállapításokat az átlagra, és nem konkrét emberekre értjük!)

- nem tudjuk, hogy mi, az emberek, miért vagyunk itt, honnan jövünk és hová tartunk, mik vagyunk, hogyan működünk,
- így aztán azt sem tudjuk, hogy a körülöttünk lévő világ micsoda, és hogyan működik,
- mivel a fentiekkel nem vagyunk tisztában, vakon, össze-vissza cselekszünk, és ezzel rombolunk, pusztítunk,
- a szétszórt (össze nem hangolt) cselekvéseinkkel olyan helyzetet teremtettünk a külvilágban, hogy már veszélybe kerültek az emberi élet létfeltételei is.

Az ilyen körülmények között élő ember számára ennek az a következménye, hogy ő is kiesett az élet áramlásából, a Mindenség összhangjából. Ez aztán azt eredményezte, hogy megszakadtak a szerves kapcsolatai szinte mindennel, emiatt a könnyedség helyett erőlködni kell már a pusztta életben maradásáért is. A megbomlott belső összhang betegségek megnyilvánulását eredményezte, pont úgy, ahogy a Föld is betegen szenved a teljes összhang megbomlása miatt. Lehet, hogy a Pokol tényleg nem is valós hely, hanem csak létezési állapot? Lehet, hogy ez azt az állapotot jelenti, amibe akkor jutunk, ha öncélú, és emiatt pusztító döntéseket hozunk?

Ha ezt nagyjából igaznak fogadjuk el, akkor ezt a pontot, ahol most tartózkodunk, jelöljük a térképünkön egy „Pokol” elnevezésű kis táblával.

Javasoljuk, hogy azt a helyet, ahol a szerves társadalom működik, az általunk ott feltételezett viszonyok alapján nevezzük el „Mennyország”-nak, és elrendő célként jelöljük meg ezt a pontot is a térképünkön egy kis táblácskával.

Mivel valószínűleg a Mennyország sem egy konkrét hely, hanem szintén egy létezési állapot, valószínűleg helyileg ugyanitt van, ahol most a Pokol! Valójában nem kell mennünk sehova sem, csak mindent egészen másként kell csinálnunk, hogy eljussunk egy egészen más létezési állapotba! Az útjelzők valójában azoknak a cselekvéseknek a kijelöléséhez szükségesek, amiknek a következményei biztosítják a feltételeket ahhoz, hogy a Mennyországban érezhessük magunkat.

Ha meghoztuk a közös döntést, hogy a Mennyország körülményei között szeretnénk élni, amihez szerintünk szükséges a szerves társadalom megteremtése, akkor el kell kezdenünk a mostani körülményeink *ÁTLÉNYEGÍTÉSÉT*. Apró kis lépésekkel, de céltudatosan,

mindent teljesen más belső tartalommal kell megtöltenünk ahhoz, hogy ez a belső tartalom hatással legyen a külvilág minőségére is.

Az előttünk álló, valójában BELSŐ út elnevezése legyen „Átkelés a tű fokán”. Nem könnyű mindent más szemmel nézni és más szempontok szerint meghozni a döntéseinket, de nem is lehetetlen.

A következő néhány oldalon azt foglaljuk össze, hogy ezek szerintünk milyen gyakorlati tetteket jelentenek.

Átkelés a tű fokán

Ha már tudjuk, vagy legalábbis sejtjük, hogy az a bajok oka, hogy „minden szétesett”, akkor logikusnak tűnik, hogy a problémákra az a megoldás, ha mindent újra összerakunk. Igen ám, de valójában nem „esett szét minden”, hiszen akkor az emberiségen kívüli dolgok sem működnének, ezért sokkal inkább az lehet a helyzet, hogy mi estünk ki a „minden”-ből! Ha ez igaz, akkor oda kell visszajuttatnunk magunkat!

Kérjük, alaposan fontolja meg, Kedves Olvasó, hogy igaz lehet-e az az állítás, hogy az ember és az emberiség akkor él helyesen, ha nem kihasználja a környezetét, hanem a cselekedetei során gondoskodóan kormányozza a teremtett világ működését! Csakis akkor van értelme az alább felvázolt cselekvési tervnek, ha ezzel egyetért, és csakis akkor tud a személyes életével egy olyan közös cselekvéshez csatlakozni, ami messze a napi politika fölött áll és az eredménye a REND helyreállása lesz.

Azt gondoljuk, hogy ahogyan a Világmindenségben valamennyi létező, úgy az „emberiség” is részekből épül fel. Jelen tanulmány egy korábbi szakaszában már kifejtettük, hogy szerintünk mik ezek a legalapvetőbb részek, itt azonban egy kicsit tovább gondoljuk: ember, család, nemzet, (földi)emberiség (galaktikus emberiség). Azt gondoljuk, hogy jelenleg a „nemzet” részegység romokban hever, ezért azt haladéktalanul meg kell javítanunk! Amiatt, hogy a „nemzet” nem működik jól, az alatta és a felette található részegységek sem működhetnek jól. (Ez nem csak Magyarországon van így, de mi most első sorban hazánkra irányítjuk a figyelmünket.)

Véleményünk szerint a szerves társadalom megteremtéséhez az induláskor legalább az alábbiakat kell tennünk:

A) Az ember személyes életében

Mivel minden a legalsó, legalapvetőbb egységre épül, nagyon sokat segítene, ha minél több magyar ember minél előbb felismerné azt, hogy ő nem csak egy fizikai test, hanem egy nagyon összetett energiarendszerből álló élőlény, aki a meggyőződésain keresztül, a döntéseivel képes alapvetően befolyásolni a saját és a környezete sorsát, mivelhogy a Világmindenséggel szerves egységben létezik.

Azt állítjuk, hogy a „hatalom” nem más, mint a környezet és az éppen zajló folyamatok megváltoztatásának a képessége, és azt is, hogy minden földi hatalom az ember döntéséből fakad. Az adott helyzetben pont megfelelő döntést pedig csakis szabad ember képes meghozni.

Mi azt tartjuk a teljes szabadságnak, amikor az ember minden információval rendelkezik ahhoz, hogy minden döntési helyzetben azt a döntést tudja meghozni, ami minden létező legjavát szolgálja. De ez még nem elég, mert a döntéseket végre is kell tudnia hajtani, ezért a minél tökéletesebb egészség helyreállítása, majd a megtartása alapvető szükségszerűség a személy szintjén a szerves társadalom megteremtéséhez!

Csak szabad emberek tudnak szabad országot teremteni maguknak!

- Az ember személyes szabadságának a helyreállításához szerintünk szükséges az információkat több forrásból begyűjtenünk, hogy könnyebben kiszűrhetőek legyenek a hamis információk. A „főáramlatú” médiáról már régebben kiderítették, hogy a legmagasabb szinteken végső soron ugyanazok a tulajdonosai, akik a (pénz) hatalmat a kezükben tartják, ebből számunkra az következik, hogy nem célja a valóságról tájékoztatnia az embereket, mert az az emberek tisztánlátásához vezetne.
- Ha felismerjük azt, hogy a nem megfelelő világkép az oka a betegségeinknek is, akkor a belső egyensúlyunk megteremtése a gyógyulásunkat is eredményezheti, mert a betegségek okait szüntetheti meg. Az igazi és tartós gyógyulást emiatt nem a tüneteknek vegyi anyagokkal (gyógyszerekkel) történő eltüntetése, hanem az okok megszüntetése eredményezheti. Előnyös lenne, ha minél természet közelebb, tehát kevésbé feldolgozott táplálékot vennénk magunkhoz, az egészségünk helyreállításához és fenntartásához pedig a hagyományos, népi eljárásokat részesítenénk előnyben.
- Tudatosan és legalább fokozatosan el kell kezdenie mindenkinek az anyagi függőségeinek a felszámolását. Erre nincs egységes recept, mindenkinek a saját életében kell megtalálnia ennek a lehetőségeit. Ha a világképünkbe emeljük ennek a szükségességét, és apró lépéseket teszünk ebbe az irányba, meggyőződésünk szerint újabb és újabb lehetőségek jelennek meg. (Ha csak a díszkertünk egy kis részében jövőre egy kis paradicsomot és paprikát termesztünk a családjunk számára, már az is az új világ irányába megtett első lépés lehet...)
- Meg kell tanulnunk, hogy ítékezés nélkül elfogadjuk más emberek tőlünk eltérő nézeteit és cselekedeteit. Ez nem azt jelenti, hogy egyet is kell értenünk velük, pusztán csak azt, hogy az élet iskolájában a tananyag elsajátításában, ők máshol tartanak. Ha abbahagyjuk az ítékezést, és az emberek összehasonlítását, a saját szabadságunk mértéke emelkedni fog, hiszen elváltunk egy rögzítő kötelet.
- Elkerülhetetlen, hogy az önös érdekek helyett közös célok elérése érdekében hozzuk meg a döntéseinket! Világképünkbe be kell építenünk a nemzetben való gondolkodást! Gondoljunk csak arra, hogy az egyén számára a családi közösség mennyire megnöveli a lehetőségeket, a biztonságot, és milyen oltalmat ad! Szükségszerűen ugyanez a helyzet eggyel nagyobb léptékben is: a családok feletti nagyobb közösség a nemzet, ezért az erős nemzet adhat nagyobb lehetőségeket, biztonságot és oltalmat a családoknak! A nemzet megerősítése tehát a családjunk és a személyünk biztonságát is eredményezi.

- A nemzet megerősítése személyes szinten a tudatos vásárlással is kezdődhet (vagy folytatódhat). Ha magyar termékeket és szolgáltatásokat választunk, akkor ahhoz járulunk hozzá, hogy magyar munkahelyek fennmaradjanak és magyar emberek által előállított értékek magyar embereket szolgáljanak. Ezen belül is a helyi, vagy a lakóhelyünkhöz legközelebb előállított termékeket célszerű előnyben részesítenünk, hogy első sorban a helyi közösséget erősítsük. Ha az előállított anyagi vagy szellemi terméknek a pénzben kifejezett értéke Magyarországon marad, akkor a nemzet erősödik, ellenkező esetben pedig gyengül. A nemzet megerősítéséhez azonban szellemi irányból is hozzájárulhatunk: ha megismerjük, majd újra alkalmazni kezdjük az őseink világképét, hagyományait, szokásait, valamint megismerkedünk nemzetünk több évezredes valós történelmével, akkor a nemzettudatunk biztos alapot adhat az összehangolt cselekvésre, aminek következtében a személyes önbizalmunk is megnövekedhet.

B) A nemzet életterében

Természetesen, nagyjából ugyanazokat szükséges megtennünk, mint a személy „hatókörében”, csak itt mások a mértékek. Szerintünk ebben a nagyságrendben első sorban a nemzet szabadságának a helyreállítására kell törekednünk.

Először is azt a véleményünket szeretnénk kifejezni, hogy az elérendő célunkat, a szerves társadalmat nem lehet bármikor, fentről, hatalmi szóval bevezetni. Képzeljük el a szerves társadalmat úgy, mint egy tökéletesen működő svájci órát! Ez az óra nem azért működik tökéletesen, mert Svájcban készült, vagy azért, mert szép a burkolata, hanem azért, mert minden alkatrésze a cél érdekében (a cél a megbízható és pontos működés) tökéletesen össze van hangolva. Ha tehát az Országgyűlés holnap valami csoda folytán olyan jogrendet vezetne be, amivel az lenne a szándéka, hogy Magyarország a szerves társadalom elvei szerint működjön, akkor szerintünk semmi sem tudna jól működni. Mi úgy képzeljük, hogy ez a jogrend csak annak a bizonyos svájci órának a működési elve lenne, vagyis az a keret, ahogy az órának a tervezője szerint működni kell. Ahhoz, hogy a tervből egy svájci óra is legyen, kifejezetten erre a célra legyártott alkatrészek is kellene. *A szerves társadalom működéséhez pedig mi, az emberek lennénk az alkatrészek! Csakhogy most még nem vagyunk készek erre a működésre! Ezért tudatosan a szerves társadalmat működtető alkatrészekké kell válnunk!*

- Fontosnak tartjuk, hogy minél több helyen, minél több ember, minél jobban megismerkedjen a szerves társadalom lehetőségével, vagyis azzal, hogy a gazdaságot és az emberi közösséget teljesen más szempontok szerint is meg lehet szervezni! Szükségesnek tartjuk, hogy jelenjenek meg olyan emberek, akik mintegy tanítóként beszélnek az embereknek a szerves társadalom működéséről!
- A magyar nemzet szabadságának a helyreállítása céljából határozottan vissza kell szerezni az önrendelkezési jogainkat a szabadságunk anyagi feltételei felett, ami pedig még megvan, azt fokozottan óvnunk kell!
A szerves társadalom alapja az, hogy annak a területnek az adottságaiból kell eltartanunk magunkat, ahol élünk, ezért a magyar föld csak a magyar nemzet oszthatatlan és elidegeníthetetlen közös tulajdona lehet! Ehhez szervesen kapcsolódik

az is, hogy a vízkészletünk is nemzeti közös tulajdonban kell, hogy legyen, a kormányzása pedig nemzeti hatáskörben.

Ugyanez a helyzet a természeti kincseinkkel is, mert az azokkal való gazdálkodás lehetősége nélkül hogyan lehetnénk önellátók és szabadok?

Ahogy a testben az érrendszer szállítja a sejtekhez és a szervekhez a működésükhöz szükséges alapanyagokat, majd szállítja el a keletkezett felesleget, ugyanígy, a társadalomban a közműhálózat látja el ezt a feladatot. Újdonság az, hogy a szerves társadalom szemléletmódjában a bankrendszert is a közműhálózat részének tekinthetjük, mert a fent ismertetett feladatot látja el az általános egyenértékesnek (a pénznek) az eljuttatásával a szükséges helyekre. Ahogy az érrendszerben szállított vér sem árucikk, hanem nélkülözhetetlen anyag a szervezet működéséhez, ugyanígy a bankrendszer által „szállított” pénz sem árucikk a szerves társadalomban, hanem nélkülözhetetlen „alkatrész” a gazdaság működéséhez. (A „bankrendszer” fogalma is teljesen mást jelent a szerves társadalomban, mert a pénz nem árucikk, ezért az értékesítésére nincs szükség kereskedelmi bankokra. A magyar gazdaság számára szükséges pénzmozgást a Magyar Nemzeti Bank hálózatának kell lebonyolítania.)

Hogyan élhetnénk szerves társadalomban, ha a közműhálózat, az emberi közösségek érrendszere nem a közösségek működését szolgálja, hanem idegenek haszonszerzését?

- Az is sokat segítené a közös célunk elérése érdekében, ha minél többen már most megkövetelnék a választott képviselőjüktől és minden hatalmi szervtől, hogy ismerkedjenek meg a szerves társadalom működésével, és már most annak a szellemében hozzák meg a döntéseiket. Véleményünk szerint ez ugyan nem elegendő a teljes rendszerváltozáshoz (pártpolitikusok tömegei aligha fognak lemondani az előjogaikról és a párt érdekeinek a képviselétéről), de a jelenlegi rendszer átlényegítését segítheti, ha ez a szemléletmód legalább részlegesen megjelenik a döntések előkészítésében és meghozatalában.
- Fokozatosan el kell érniünk, hogy idegen érdekek egyre kevésbé jelenhessenek meg a magyar élettérben. Emiatt szükségesnek tartjuk a távolodást az idegen érdekek érvényesítésére létrehozott nemzetközi szervezetektől, különösen a jelenlegi formájában működő Európai Uniótól, majd amint lehetőség nyílik a minél kisebb sérüléssel járó kilépésre, el kell hagynunk azokat.
- Abból a célból, hogy a magyar nemzet tagjai felismerjék a küldetésüket az emberi közösségekben, abban az élettérben, ahol élnek, az oktatásnak egyre inkább azt a célt kell szolgálnia, hogy mindenkinek segítsen megtalálnia és kibontakoztatnia azt a képességét, amiben egyedi, amiben ő a legjobb. A szerves társadalom nem működhet úgy, hogy a közösség igényeitől függetlenül „gyártunk” munkavégzésre emberi „robotokat”.

A felsorolást még nagyon sokáig folytathatnánk, nekünk azonban csak a gondolatébresztés a célunk, továbbá az, hogy szeretnénk irányt mutatni ezzel az írásunkkal. A végrehajtás és annak a mikéntje a közös feladatunk. *Hisszük azt, hogy amilyen mértékben elkezd terjedni a szerves társadalom eszméje a magyar közösségben, ugyanolyan mértékben meg fognak jelenni azok az emberek, akik elkezdik a megvalósítását!*

Összefoglalva, az „Átkelés a tű fokán” szakaszunk tehát az a legfontosabb feladata, hogy ebből a szétesett, már-már reménytelennek tűnő helyzetből összehangolt, céltudatos munkával eljussunk oda, hogy a hétköznapi életünk során már ne utópiának, hanem közeli lehetőségnek gondoljuk a szerves társadalom jogrendjének a bevezetését! Minden olyan apró cselekedet hasznos, ami ennek a célnak az elérésére irányul, mert a mostani „katyvasz” minőségét javítja!

A szerves társadalom után (Új Aranykor)

A szerves társadalom lényege miatt azt nem tartjuk elképzelhetőnek, hogy csak Magyarország közössége működjön ezen a módon, miközben a világ más országai, de különösen azok, akikkel már eddig is szoros kapcsolatban vagyunk, a liberális-globális-kapitalizmus szerint éljék tovább az életüket.

Azt valljuk, hogy olyan történelmi korszak közeleg, amikor a világ más országai is felismerik, hogy a túlélésre és az emberek boldog életére csak akkor lesz lehetőség, ha a szerves társadalom elvei szerint működnek.

Nekünk, magyaroknak, talán az a szerepünk ebben a világméretű változásban, hogy példát mutassunk, vagy talán az, hogy elkezdjük. Erre az lehet a szellemi és gyakorlati alapunk, hogy egész Európában mi, vagyis a mi őseink éltek csak az ősi civilizációk világfelfogása, vagyis a szerves társadalom világképe szerint. *Ez az életmódunk több kutató szerint a 973-ban megkötött Quedlinburgi Szerződéssel szakadt meg, vagyis azzal, hogy valamilyen, nem pontosan ismert okból és célból átvettük a nyugati civilizációk központosított államszervezési elméletét és az őstudás helyett a vallási dogmákon alapuló római központú kereszténységet. Az a tény, hogy 973. előtt évezredekig keresztül szerves társadalomban éltünk, lehetővé teszi számunkra azt, hogy a nemzetünk kollektív tudatából könnyedén a felszínre törjenek azok az ismeretek, amik az új világkép összeállításához szükségesek!*

Úgy gondoljuk, hogy az átalakulási folyamat kibontakozása után, különösen akkor, ha majd gyakorlati eredmények is látszanak már, más nemzetek tagjai is felfigyelnek erre, és követni fogják a példánkat. Ha ez igaz, akkor még nagyobb a felelősségünk abban, hogy mit és hogyan csinálunk, mert tanítóként kell tennünk mindent. *Tanítani igazából csak példamutatással lehet!*

A világ úgy tud csak a teljes összhang állapotába visszakerülni, ha minden nemzete a szerves társadalom elvei szerint él a saját életterében, ÉS a nemzetek is szerves egységben élnek egymással.

Azt gondoljuk, hogy akkor majd, ha már minden ország szerves társadalomként él, olyan állapotok és feltételek jelenhetnek meg a Földön, hogy mindenki bőségben, biztonságban és boldogságban élhet majd. Lehetséges, hogy ezt az állapotot nevezi az emberiség Mennyországnak, vagy Földi Paradicsomnak, vagy Új Aranykornak?

Az is lehetséges, hogy majd akkor, ha ez bekövetkezik, és már stabilan működik, arra se lesz szükség, hogy egy írott jogrend irányítsa a közösségek működését, mert ez a világkép mindenki szívében elevenen él majd.

Még az is lehetséges, hogy abban a korban a közösségek életét olyan szakrális vezetők hangolják majd össze, akik a magas tudatossági szintjüknek köszönhetően újra képesek megvalósítani és működtetni magukban az irányítás és a vezetés szerves egységét, úgy, ahogy az a Forrásban is megvan... Talán újra megjelenhetnek a szakrális társadalmak, élükön szakrális királlyal, akik az „isteni minőség” őrzői...

Ha innen visszatekintünk, akkor az írásunkban felvázolt szerves társadalmat az aranykori szakrális társadalom előképének, vagy az oda vezető út egyik fontos állomásának is tekinthetjük.

Iránymutatás-tervezet a szerves társadalom működéséhez

*Egy társadalom csak akkor működhet összehangoltan, ha az életében minden döntés **egységes** iránymutatás alapján történik. Ez nem azt jelenti, hogy így minden egyformává válik, hanem azt, hogy a közösség működése kiszámítható lesz és ez lehetőséget ad a megfontolt, kifinomult döntések meghozatalára. Mivel a szerves társadalomban már nem működhetnek pártok, az ország működését nem pártérdekek (vagy csoportérdekek) befolyásolják. Így lehetőség nyílik arra, hogy a társadalom működését jogszabályokban rögzítve is összhangba hozzuk a természeti és a kozmikus törvényekkel. Szerintünk a következő iránymutatás-tervezet megfelelhet a szerves társadalom alkotmányának.*

1. Magyarország a szerves társadalom elvei szerint él és működik.

2. Magyarországon minden ember a születése okán spirituálisan egyenlő, ebből következően a jogok és kötelezettségek egyensúlya tekintetében nem tehető különbség senki előnyére vagy hátrányára.

3. Magyarország a fennhatósága alatt álló területen úgy szervezi meg a közösségei és a gazdasága működését, hogy az minden élő és élettelen létező kiteljesedését biztosítsa és támogassa.

4. Magyarország a fennhatósága alatt álló élettér minden élő és nem élő erőforrásával úgy gazdálkodik, hogy azok állandóan megújulva képesek legyenek az egymás után következő nemzedékek teljes szabadságát biztosítani. Ez az itt élő emberek és az élettér legfőbb érdeke, amit semmilyen más érdek nem korlátozhat vagy előzhet meg.

5. Magyarország állampolgárainak egységes, oszthatatlan és elidegeníthetetlen közös tulajdonát képezik az alábbiak:

– Magyarország területe a rajta, az alatta és a felette elhelyezkedő természeti kincsekkel együtt,

– Magyarország közösségeinek, továbbá a fizikai és szellemi részeinek a harmonikus egységét, valamint az energiák áramlását biztosító hálózatok, úgymint: a közúti- és a

vasúthálózat, az elektromos- és a gázellátó hálózat, a vízellátó- és a csatornarendszer, valamint a közpénzrendszer a harmonikus működéséhez szükséges intézményeivel.

*6. Magyarország gazdasága a teljes önellátással rendelkező települések összehangolt rendszeréből áll. A teljes önellátás magában foglalja a Magyarországon élő emberek **anyagi, lelki és szellemi** szükségleteinek teljes körű kielégítését a természetes élőhelyükön.*

7. A Magyar Nemzeti Bank bocsátja ki Magyarország törvényes fizetőeszközét, a forintot, aminek a fedezete az az anyagi-lelki-szellemi érték, aminek a cseréjét közvetíti.

8. a) Magyarországon az emberek a létezésük okán járó teremtő hatalmukat közös célok érdekében közösen is gyakorolhatják, vagy a hatalomgyakorlás jogát meghatározott feladatokra és/vagy meghatározott időre választott képviselőiknek is átadhatják.

b) Átruházott hatalomgyakorlás esetén a hatalmat átruházó személyek kötelesek folyamatosan ellenőrizni, hogy az átruházott hatalom gyakorlói jelen Iránymutatás szerint végzik-e a munkájukat, és ha nem, akkor kötelesek haladéktalanul visszavonni a hatalomgyakorlás jogát!

9. Az Iránymutatást a Nemzetgyűlés ülteti át a gyakorlatba azzal, hogy megalkotja Magyarország Alaptörvényét.

Magyarázat az Iránymutatás-tervezethez:

Az Iránymutatás univerzális, mert minden nemzetállam működésére alkalmazható. (Az is alkalmazhatja, akinek nincs Szent Koronája...)

a) Az 1. pont egyértelműen kijelöli azt a világgépet (paradigmát), ami szerint a magyar emberek működtetik a nemzetállamukat.

*b) A 2. pont a létezésük okán minden emberre egyformán a Forrás szerves részeként tekint. Ez értendő az alatt, hogy „spirituálisan egyenlő”, éppen ezért minden emberi lényt a létezése okán alapvetően egyenlőnek kell tekinteni. Azonban az emberek eltérő területekre, eltérő kultúrájú közösségekbe és eltérő szokásokba, hagyományokba születnek bele, ezért a nevelésük és az oktatásuk során más-más információkkal és viselkedési mintákkal ismerkednek meg. Úgy is mondhatjuk, hogy „más-más szoftverrel töltik fel a merevlemezüket”. Ebből az következik, hogy **az emberek abban már nem viselkednek egyformán, hogy mi alapján, milyen célból és mit cselekszenek. Vagyis az emberek alapvetően egyenlőek, de adott helyzetben különbözően viselkednek, és emiatt nem egyformák.***

Ez a különbözőség önvédelmi okokból szükségessé teszi, hogy azokat az embereket, akik nem az Iránymutatás által kinyilvánított világgép megvalósításáért cselekszenek, a többség korlátozza. Ez a korlátozás nem a hétköznapi életben megélt cselekvési szabadságukat, hanem csak a közös döntéseket hozó csoportokban való részvételüket és a választhatóságukat korlátoztatja, valamint megtilthatja, hogy a közvagyon kezelésében és használatában részt vegyenek. (Ez gyakorlatilag a társadalom immunrendszerének egy fontos eleme.)

A szükséges korlátozásokat azonban az Iránymutatás nem tartalmazhatja, mert azok nem örökérvényűek, ezért ezek helye az Alaptörvényben van.

Hasznos lenne, ha minél többen elmélyednének abban, hogy ez az Iránymutatás mit jelent a saját magunk, a családjunk, és Magyarország számára!

ZÁRÓ GONDOLATOK, ÖSSZEGZÉS

- A) A szerves társadalom tehát azzal oltalmaz, hogy nem teszi lehetővé az emberek kifosztását (kihasználását) más emberek által. Ugyan nem oldja meg az emberek azon jelenlegi problémáit, amik a mostani liberális-globalista-kapitalista rendszer következményei, viszont képes rendszerszintűen megakadályozni azt, hogy ezek az ismert problémák újra bekövetkezzenek, hiszen azok okait szünteti meg!
- B) A szerves társadalomra az „ego-látásmód” helyett az „öko-látásmód” jellemző. A jelenlegi világkép szerint az ember a „teremtés koronája”, és ez a hozzáállás arra jogosítja (?) fel, hogy önkényesen használjon, illetve kihasználjon mindent, amit csak akar. A szerves társadalom öko szemléletű, ami azt jelenti, hogy az ember a teremtett világ szerves részének tartja önmagát, és ilyen módon is viszonyul minden más teremtményhez. Olyan gazdálkodást kell kialakítanunk, ami nem teszi tönkre a környezetet, vagyis fenntartja az utánunk következő generációk számára is az életfeltételek. Eddig a pontig talán már Ön is így gondolt erre, Kedves Olvasó!

Ám itt és most feltétlenül tovább kell lépniünk legalább egy új felismeréssel! A szerves társadalomban a döntési helyzetekre érvényes új iránymutatás így szól: „minden döntési helyzetben azt a megoldást választom, amelyik minden létező legjavát szolgálja”.

Hajlamosak vagyunk azt feltételezni, hogy a „minden létező” kifejezés azt jelenti, hogy lehetőleg minden ember érdekeit vegyük figyelembe. Ez hibás felfogás, hiszen ha szerves egységben szeretnénk élni a teremtett világ minden részével, akkor az ember érdekein túl minimum az állatok érdekeit is hangsúlyosan figyelembe kell vennünk! Ne essünk a „fajizmus” téveszméjébe, ne képzeljük kiváltságosnak magunkat! Az állatoknak is ugyanolyan joguk van a szabadsághoz, az élethez és a saját ütemükben történő kiteljesedéshez, mint nekünk, embereknek.

Aligha tudjuk elképzelni, hogy az Új Aranykor megvalósulhat úgy, hogy az ember továbbra is rabságban, kínozva tart állatokat, majd megöli, feldarabolja, megsüti és megeszi őket, és mindezt olyan tudatlanságban teszi, hogy a húsvágásakor még csak nem is sejtí, hogy valójában mit fogyaszt éppen, és az hogyan került az asztalára... A világszerte gyorsan terjedő vegán mozgalom valójában nem más, mint az Új Aranykor megteremtése felé vezető másik utca: előbb-utóbb egy pontba kell összefutniuk a szálaknak. Ahhoz, hogy a szálak összeérjenek, mindannyiunknak sok dogma érvényességét kell megkérdőjeleznünk, legyen ez egy gazdaságpolitikai dogma („a piac önszabályozó, az állam ne avatkozzon bele a folyamatokba”), vagy akár táplálkozástudományi („az embernek szüksége van állati fehérje fogyasztására”).

ÖSSZEGZÉS, AVAGY: ÍGY ÉLÜNK MAJD AZ ÚJ ARANYKORBAN

Az előttünk álló Új Aranykor minden ember számára biztosítani fogja a saját ütemében történő kiteljesedésének a lehetőségét. Ez lehetővé teszi, hogy a boldogság ismét állandóan elérhető legyen, *hiszen a boldogság nem más, mint az ok nélküli öröm kétezési állapota.* Mindez úgy valósulhat majd meg, hogy a gazdaság és a társadalom megszervezési módja kifejezetten ezt a célt szolgálja:

- *az emberek értékteremtő tevékenysége a közösségüket szolgálja,*
- *a helyi közösségek minden szükséglete az életterük lehetőségeiből lesz kielégítve,*
- *az emberek tevékenysége úgy lesz összehangolva helyi és országos szinten is, hogy az egy őket oltalmazó közösséget eredményezzen,*
- *a gazdaság a valós szükségleteket és igényeket elégíti ki, nem lesz „profit”, ezért megszűnik az emberek ember általi kizsákmányolása, majd egy idő után a pénzhasználat is feleslegessé válik és megszűnik,*
- *a valós szükségletek kielégítésére napi 2–4 óra alkotó és örömteli munka is elegendő lesz, mert nincs elvonás,*
- *a jogok és kötelezettségek tekintetében mindenki egyenlő elbírálás alá esik,*
- *mindenki egyformán férhet hozzá a lehetőségekhez,*
- *minden döntési pozícióra az arra legalkalmasabb személyt választja a közösség, akit vissza is hívnia, ha elégedetlen a tevékenységével,*
- *az Új Aranykor embere valóban az élettere őrzőjévé, az Új Aranykor földi emberisége pedig valóban a Föld bolygó őrzőjévé válik, és ezzel megtestesíti az „isteni minőség”-et,*
- *ez gyökeres változást eredményez a táplálkozásban is, az állati eredetű élelmiszerek fogyasztásának elhagyása után visszatérünk a gyümölcsök és a magok fogyasztásához, mert ezek az ember valódi táplálékai és így még növények elpusztítására sem lesz szükség,*
- *az Új Aranykorban szükségszerű, hogy minden nemzet egységes iránymutatás szerint működjön, és ez elhozza a várva-várt Világbékét (a nemzetek nem szűnnek meg, mert minden élettér továbbra is eltérő lesz, emiatt a bolygón mindenhol más-más gyakorlati módszerekkel lehetséges fenntartani az adott területen az egyensúlyt),*
- *az Új Aranykor emberisége kiterjedt galaktikus kapcsolatokkal rendelkezik, és a galaktikus emberiség szerves részévé válik,*
- *a kozmikus utazások mindennapossá és mindenki számára elérhetővé válnak,*
- *minden lehetőség adott az ember és az emberiség folyamatos és korlátlan tovább fejlődéséhez.*

Most, itt a végén, Kedves Olvasó, kérem, gondolja át, hogy az, amit ebben az írásban olvasott, pusztán csak egy megvalósíthatatlan látomás, vagy esetleg éppen egy életre szóló program, Önnek!

„Minden döntési helyzetben azt a megoldást keresd és válaszd, amelyik minden létező legjavát szolgálja!”

Felhasznált irodalom:

Ken Wilber: Integrál szemlélet (Ursus Libris, 2008)

dr. Halász József: Az új világtörténelmi korszak paradigmája a Szent Korona – A Szent Korona Értékrend alkalmazásának magyar és nemzetközi jogszabálytervezetei (Püski, 2009)